

V. ANWEILER, P. DĘBSKI, E. SZANTYR I WSPÓLNICY
KANCELARIA RADCÓW PRAWNYCH CASUS IURIS
SPÓŁKA JAWNA

V. ANWEILER, P. DĘBSKI, E. SZANTYR I WSPÓLNICY
KANCELARIA RADCÓW PRAWNYCH
CASUS IURIS Sp.j.
53-236 Wrocław, ul. Buska 9/1
tel. 071 338 45 37, 338 45 50, 338 42 56,
361 95 41, 78 21 113, fax 071 338 42 77
NIP 897-001-36-45

Wrocław, dnia 17 kwietnia 2012 roku

Trybunał Konstytucyjny
al. Jana Christiana Szucha 12a
00-918 Warszawa

KP/560/12

Sygn.akt. Tw 31/11

Wnioskodawca : Rada Gminy Kobierzyce, Al. Parkowa 1, 55-040 Kobierzyce, reprezentowana przez radcę prawnego Krzysztofa Kwaśniewicza z V. Anweiler, P.Dębski, E.Szantyr i Wspólnicy, Kancelaria Radców Prawnych „Casus Iuris” sp.j. przy ul. Buska 9/1, 53-236 Wrocław.

PISMO WNIOSKODAWCY

W odpowiedzi na zarządzenie sędziego Trybunału Konstytucyjnego z dnia 3 kwietnia 2012 r., wzywające do usunięcia braków formalnych wniosku Rady Gminy Kobierzyce we wskazanym zakresie, doręczone pełnomocnikowi Wnioskodawcy w dniu 10 kwietnia 2012 r., Wnioskodawca podtrzymuje w całości swój wniosek z 5 października 2011 r. o zbadanie zgodności przepisów ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (tekst jednolity z 2010 r. Dz.U. Nr 80, poz. 526 ze zm., dalej zwana ustawą o dochodach) oraz doprecyzowuje swoje zarzuty i ich uzasadnienie podnosząc, iż zdaniem Wnioskodawcy art. 29 ust. 1 i 2 (jak również 32 ust. 3, art. 35 i art. 7 ust. 2, jako wspólnie składające się na instytucję stałego mechanizmu wyrównawczo-korekcyjnego w postaci części równoważącej subwencji ogólnej dla gmin i odpowiednio obowiązkowych wpłat gmin o wyższym wskaźniku dochodów podatkowych na jednego mieszkańca w gminie) ustawy o dochodach naruszają :

- 1) wynikającą art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej zasadę „państwa prawnego” i wywodzoną z niej zasadę przyzwoitej legislacji, a także zasadę ochrony zaufania jednostek samorządu terytorialnego do państwa i stanowionego przez nie prawa, w tym pewności i bezpieczeństwa prawnego oraz opisane poniżej ich pochodne (z zastrzeżeniem jednak, że poszczególne treści/komponenty zasady państwa prawnego są ze sobą na tyle ściśle treściowo i formalnie powiązane, że właściwie w większości przypadków występują jako wspólna podstawa kontroli konstytucyjności prawa - dwustopniowe wnioskowanie z normy o normie),

w ten sposób, że :

- tworzą sprzeczny z powołanymi zasadami stały mechanizm wyrównawczo-korekcyjnego w postaci części równoważącej subwencji ogólnej dla gmin finansowanej tworzonej z obowiązkowych wpłat gmin o wyższym wskaźniku dochodów podatkowych na jednego mieszkańca w gminie.

- 2) art. 165 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 9 ust.1 Europejskiej Karty Samorządu Lokalnego,

w ten sposób, że :

- wprowadzają rozwiązania skutkujące naruszeniem samodzielności jednostek samorządu terytorialnego w decydowaniu o ich zasobach finansowych,
- znoszą możliwość swobodnego kształtowania polityki finansowej samorządu terytorialnego,
- podważają stymulacyjny, pobudzający samodzielność i odpowiedzialność za własne działania charakter dochodów własnych samorządów terytorialnych,

- 3) Art. 167 ust. 1 i 4 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 9 ust. 3 i 5 Europejskiej Karty Samorządu Lokalnego,

w ten sposób, że :

- wprowadzają stały mechanizm wyrównawczo-korekcyjny w postaci obowiązkowych wpłat gmin o wyższym wskaźniku dochodów podatkowych na jednego mieszkańca w gminie, podważający prawo takiej gminy do udziału w dochodach publicznych odpowiednio do przypadających jej zadań,
- podważają nakaz adekwatności wyposażenia samorządów w dochody w stosunku do zadań publicznych im przypadających,
- wprowadzają procedury wyrównawcze lub działania równoważące nieadekwatne (nadmierne) wobec celu jakim jest korygowanie skutków nierównego podziału potencjalnych źródeł dochodów, w szczególności poprzez wprowadzenie opartego (obciążającego finansowo) wyłącznie o gminy o wyższym wskaźniku dochodów podatkowych na jednego mieszkańca w gminie,
- podważają wynikającą z powołanych przepisów Konstytucji zasadę wyposażania samorządów terytorialnych w dochody kosztem uszczuplenia publicznych zasobów finansowych będących we władaniu władz centralnych,

- 4) Art. 167 ust. 2 i 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

w ten sposób, że :

- wprowadzają nieprzewidziane w Konstytucji źródło stałego dochodu w postaci części równoważącej subwencji ogólnej dla gmin tworzonej z obowiązkowych wpłat gmin o wyższym wskaźniku dochodów podatkowych na jednego mieszkańca w gminie, jako stały i rażąco niewspółmierny, system przeciwny ustalonemu w Konstytucji,
- podważają zasadę wyposażania samorządów terytorialnych w dochody kosztem uszczuplenia publicznych zasobów finansowych będących we władaniu władz centralnych.
- naruszają zasady zapewnienia samorządom istnienia co najmniej dochodów określonych w Konstytucji,

- 5) art. 32 ust. 1 oraz art. 219 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

w ten sposób, że :

- wprowadzają wobec gmin o wyższym wskaźniku dochodów podatkowych na jednego mieszkańca w gminie rozwiązania naruszające zasadę równości jednostek samorządu terytorialnego, z tym w szczególności ich prawo do uzyskiwania co najmniej dochodów określonych w Konstytucji,
- wprowadzają stały mechanizm wyrównawczo-korekcyjny w postaci obowiązkowych wpłat gmin o wyższym wskaźniku dochodów podatkowych na jednego mieszkańca w gminie, mających nadając tym wpłatom w istocie funkcję i charakter zbliżony do podatku (dochodowego) płaconego jedynie przez niektóre gminy.

UZASADNIENIE

1. W niniejszym piśmie (petitum) Wnioskodawca doprecyzował i (ogólnie) uzasadnił swoje zarzuty, przy czym Zdaniem Wnioskodawcy, w treści (uzasadnieniu) swojego wniosku z 5 października 2011 r., Wnioskodawca szczegółowo uzasadnił (w sposób opisowy, poprzez całościową analizę regulacji wprowadzonych w tym zakresie przez ustawę o dochodach), w czym Wnioskodawca dopatruje się naruszeń powołanych przepisów Konstytucji RP i Europejskiej Karty Samorządu Lokalnego. Wnioskodawca wskazuje, że jego zdaniem ze względu na charakter kwestionowanych regulacji, wprowadzających (w kilku przepisach) określoną instytucję prawną trudno jest opisać/uzasadnić naruszenie poprzez odnoszenie się jedynie do poszczególnych przepisów. Biorąc pod uwagę, że poszczególne zarzuty przenikają i uzupełniają się wzajemnie, Wnioskodawca uznał za właściwe uzasadnienie swoich zarzutów właśnie przez analizę samej instytucji, wskazując w poszczególnych fragmentach uzasadnienia na ich niezgodność (zdaniem Wnioskodawcy) z normami Konstytucji RP i EKSL.

Stąd w zakresie podnoszonych przez Wnioskodawcę naruszeń Konstytucji RP i Europejskiej Karty Samorządu Lokalnego przez powołane przepisy ustawy o dochodach (doprecyzowanych przez Wnioskodawcę w petitum niniejszego pisma), Wnioskodawca podtrzymuje umotywowanie zawarte w treści wniosku z 5 października 2011 r., z poniższymi uzupełnieniami.

2. Zdaniem Wnioskodawcy, zgodnie z orzecnictwem Trybunału Konstytucyjnego zasady wynikające z art. 2 przybierają postać zasad ustroju i adresowane są przede wszystkim do ustawodawcy i wyznaczają sposób, w jaki powinny być normowane poszczególne dziedziny życia publicznego. Mają charakter zasad przedmiotowych wyznaczających granice ingerencji władzy publicznej w sferę praw podmiotowych (w tym również w uprawnienia jednostek samorządu terytorialnego). Będąc jej komponentem zasada pewności i bezpieczeństwa prawnego (ochrony zaufania) nakłada obowiązek : takiego kształtowania prawa, aby nie ograniczało ono wolności obywateli (w tym również wolności gmin), przyznawania praw z jednoczesnym ustanowieniem gwarancji realizacji tych praw, czy wreszcie stanowienia prawa spójnego.

W zakresie przedmiotowym tej zasady, dotyczy ona w szczególności sytuacji gdy dana (kwestionowana) regulacja prawna stanowi podstawę do układania przyszłych działań przez jednostkę (za wyrokiem TK z dnia 16 czerwca 2003 r. K 52/02). Poszanowanie tej zasady wyklucza możliwość stanowienia przez ustawodawcę takich instytucji prawnych (czy konstrukcji normatywnych), które stanowią złudzenie prawa i w konsekwencji stanowią jedynie pozór ochrony interesów majątkowych, które są funkcjonalnie związane z treścią ustanowionego prawa podmiotowego (za wyrokiem TK z dnia 19 grudnia 2002 r., K 33/02).

W sferze podmiotowej, zasada ta ma w szczególności zastosowanie do jednostek samorządu terytorialnego, jako organów zobowiązanych do racjonalnego i pewnego planowania realizacji swoich zadań. Gminy nie powinny być narażone na konsekwencje wynikające z nieprzestrzegania przez ustawodawcę zasad przyzwoitej legislacji (będącej przejawem zasady ochrony zaufania). Prowadzi to bowiem do zdeorganizowania działalności tych instytucji a w konsekwencji do funkcjonalnego osłabienia struktur państwa – za wyrokiem TK z 5 listopada 2001 r., U 1/01). Trybunał Konstytucyjny zwracał uwagę na szczególną pozycję jednostek samorządu terytorialnego, odmienną od statusu podmiotów prywatnych, oraz na specyficzny charakter relacji łączących organy państwowe i organy samorządu terytorialnego. Organy państwowe mogą zasadnie oczekiwać, że jednostki samorządu terytorialnego będą wykonywać swoje zadania zgodnie z prawem w celu zaspokojenia potrzeb wspólnoty samorządowej. U podstaw relacji między wymienionymi podmiotami leży zasada lojalnej współpracy, zakładająca obustronne zaufanie między nimi. Zasada ochrony zaufania jednostek samorządu terytorialnego do państwa i stanowionego przez nie prawa funkcjonuje w kontekście tej szerszej zasady (za wyrok TK z 12 marca 2007 r., K 54/05).

Przekładając powyższe na regulacje art. 29 ust. 1 i 2 ustawy o dochodach, Wnioskodawca wskazuje, że jego zdaniem kwestionowane regulacje pozostają w sprzeczności z opisanym powyżej rozumieniem zasady ochrony zaufania jednostek samorządu terytorialnego do państwa i

stanowionego przez nie prawa, w tym pewności i bezpieczeństwa prawnego. W swoim wniosku do Trybunału Konstytucyjnego Wnioskodawca podniósł i uzasadnił, że przedmiotowe regulacje tworzą stały system korekcyjny w postaci części równoważącej subwencji ogólnej dla gmin i odpowiednio obowiązkowych wpłat gmin o wyższym wskaźniku dochodów podatkowych na jednego mieszkańca w gminie. System ten stworzony został w opozycji do literalnej treści art. 167 ust. 2 Konstytucji (nieprzewidującej takiego źródła dochodów dla jst), jednak jak się wydaje, samo w sobie nie musi to jeszcze stanowić o jego niekonstytucyjności, jeżeli tylko system ten mieściłby się w pewnych ramach jako wyjątek od ogólnej zasady. To, że wpłata wyrównawczo-korekcyjna nie w art. 167 ust. 2 Konstytucji jest wymieniona jako źródło dochodów (niektórych) samorządów, nie oznacza, że jej konstrukcja może odbiegać w sposób nieuzasadniony od standardów wyznaczonych przez art. 167 ust. 1 oraz 3 i 4 Konstytucji (za wyrokiem TK z 25 lipca 2006 r., K 30/04). Istotne jest bowiem, jak taka instytucja prawna funkcjonuje w pewnej dłuższej perspektywie czasowej, co pozwoliłoby ocenić, czy ma ona rzeczywiście niewielki wpływ na cały system dochodów jednostek samorządu terytorialnego stanowiąc tylko jego korektę (co nie podważałoby jego poprawności z punktu widzenia art. 2 Konstytucji), czy też mimo swego pozornie wyjątkowego charakteru okaże się czynnikiem poważnym i stałym (co zadaniem Wnioskodawcy ma miejsce a zatem uzasadnia zbadanie kwestionowanych przepisów w kontekście zgodności z podniesionymi zarzutami). Dodatkowo istotne jest, że inaczej wygląda podejście do tej instytucji z perspektywy gmin „uposażanych” (dla których takie źródło dochodu może mieć stosunkowo marginalne znaczenie), a inaczej z perspektywy gmin obciążanych taką „ujemną subwencją”. W tym drugim przypadku, określane kwotowo i procentowo wartości dokonywanych wpłat wyznaczają podejście do takiej instytucji. Wnioskodawca podnosi, że instytucja ta tworzy przeciwny do określonego Konstytucją system korygowania tego, co pierwotnie władze centralne dały samorządom, wywiązując się ze swoich konstytucyjnych powinności.

Wnioskodawca ma świadomość, że w obowiązującym porządku kontroli konstytucyjności, ocena regulacji kwestionowanego aktu prawnego powinna odbywać się przede wszystkim w oparciu o szczegółowe przepisy konstytucyjne („treści materialne” – patrz zarzuty 2 do 5). Jednakże w tym przypadku, zdaniem Wnioskodawcy zachodzi również potrzeba oceny wprowadzonych przez ustawę o dochodach rozwiązań (instytucji) wyjątkowych, mających charakter stały i pochłaniający z roku na rok coraz większą część (zarówno kwotowo jak i procentowo) dochodów własnych Gminy Kobierzyce, przez pryzmat powołanej zasady przyzwoitej legislacji (i opisane powyżej jej pochodnych). Zdaniem Wnioskodawcy mamy tu do czynienia z kwalifikowanym naruszeniem konstytucyjnych norm szczegółowych, godzącym w istotę (lub co najmniej w znacznym stopniu ograniczającym) praktyczne funkcjonowanie zasady ochrony zaufania jednostek samorządu terytorialnego do państwa i stanowionego przez nie prawa, a kontrola kwestionowanych rozwiązań ustawy o dochodach przez pryzmat tej zasady nie będzie w tym przypadku jedynie odwzorowaniem związku, jaki zawsze występuje między naruszeniem unormowania szczegółowego (treści materialnej) a naruszeniem zasady ogólnej (zasady formalnej).

3. Wnioskodawca podnosi, że wprowadzony przez ustawę o dochodach mechanizm wyrównawczo-korekcyjny, jako nieprzewidziane w Konstytucji źródło dochodów niektórych gmin, ma poważny (nieadekwatny do celu, dla którego rozwiązanie takie być uznane za uzasadnione) wpływ na strukturę wydatków bieżących gmin o wyższym wskaźniku dochodów podatkowych na jednego mieszkańca, powodując nadmierne ograniczenie samodzielności i możliwości wykorzystania przysługujących jednostkom samorządu terytorialnego dochodów własnych dla realizację zdań własnych, co uzasadnia podniesione w petitum niniejszego pisma zarzuty.

Dla wykazania zasadności tych zarzutów ważna jest stała relacja potencjalnych dochodów własnych (w tym tytułu udziału w podatkach stanowiących dochód budżetu państwa) do rzeczywistych kwot wpłat Wnioskodawcy do budżetu państwa z przeznaczeniem na część równoważącą subwencji ogólnej dla (innych) gmin. W tym celu w swoim wniosku z 5 października 2011 r, Wnioskodawca wskazał na stosowne relacje w okresie od 2005 do 2011 r. wynikające z ogłoszonych przez Ministra Finansów wskaźników Gg i G oraz dochodów i wydatków wynikających z uchwał budżetowych Rady Gminy Kobierzyce.

Uzupełniająco Wnioskodawca wskazuje, że w 2012 roku :

- wskaźnik Gg wynosi 1.195,67;
- wskaźnik Gg dla Gminy Kobierzyce wynosi 4.517,82 (377 % wskaźnika Gg);

(zgodnie z danymi ze strony internetowej Ministerstwa Finansów : www.mf.gov.pl , zakładka Biuletyn Informacji Publicznej / Samorząd Terytorialny / Kwoty i wskaźniki)

- obciążająca wydatki (własne) Gminy Kobierzyce wpłata stanowiąca część równoważąca subwencji ogólnej dla gmin wynosi 11.010.767,00 zł, tj. odpowiednio :
  - 11,02 % całości wydatków dla zadań własnych Gminy (wynoszących 99.912847,07 zł),
  - 16,67 % wydatków bieżących dla zadań własnych (wynoszących 66.043.847,07 zł),

zaś a odnosząc to do:

- dochodów bieżących łącznie wynoszących 93.137.409,38 zł - 11,82 %,
- dochodów „podatkowych” wynoszących 75.003.621,00 zł -14,68 %,
- dochodów z tytułu udziału w podatkach stanowiących dochód budżetu państwa wynoszących 23.532.731,00 zł - 46,78 %,

(uchwała Nr XIV/149/11 Rady Gminy Kobierzyce z dnia 30 grudnia 2011 r. w sprawie uchwalenia budżetu Gminy Kobierzyce na rok 2012 oraz uchwała nr XIV/145/11 Rady Gminy Kobierzyce z dnia 30 grudnia 2011 r. w sprawie zmiany Wieloletniej Prognozy Finansowej Gminy Kobierzyce na lata 2011-2022)

Z powyższego wynika, że wpłaty Wnioskodawcy wynikające z wprowadzonego ustawą o dochodach mechanizmu wyrównawczo-korekcyjnego, mają charakter stały, nieprzerwanie rosnący i mają znaczący udział w strukturze wydatków Gminy Kobierzyce. Odnosząc to do kwot dochodów Gminy z tytułu udziału w podatkach stanowiących dochód budżetu państwa widać, że saldo tych wartości jest coraz bardziej niekorzystne dla Wnioskodawcy, gdyż obowiązkowe wpłaty odpowiadają już blisko połowie dochodów Gminy z tego źródła. Zdaniem Wnioskodawcy, świadczy to o nieadekwatności (nadmierności) wprowadzonego ustawą o dochodach systemu wyrównawczo korekcyjnego, wobec celu jakim jest korygowanie skutków nierównego podziału potencjalnych źródeł dochodów, w szczególności poprzez wprowadzenie opartego (obciążającego finansowo) wyłącznie o gminy o wyższym wskaźniku dochodów podatkowych na jednego mieszkańca w gminie. Rozwiązanie to podważa zasadę wyposażania samorządów terytorialnych w dochody kosztem uszczuplenia publicznych zasobów finansowych będących we władaniu władz centralnych.

4. Stosownie do zawartego w treści zarządzenia sędziego Trybunału Konstytucyjnego wezwania do wykazania, jak realizacja obowiązku określonego w art. 29 ust. 1 i 2 ustawy o dochodach wpływa na możliwość realizacji (finansowania) zadań Gminy Kobierzyce wskazuje, że zdaniem Wnioskodawcy wpływ taki należy rozważać w dwóch aspektach : po pierwsze, odnosząc się do samej kwoty tego wydatku; po drugie oceniając jaki ma on wpływ na pozostałe wydatki gminy.

W pierwszym aspekcie Wnioskodawca wskazuje, że wydatki wynikające z realizacji art. 29 ust. 1 i 2 ustawy o dochodach nie spowodowały, że Gmina nie mogła zrealizować jakiś konkretnych zadań własnych, natomiast kwota tych wydatków (odnoszona do całości środków jakimi dysponuje Gmina Kobierzyce) w sposób oczywisty zmniejszyła możliwości wydatków, jakie

Wnioskodawca mógł przeznaczyć na wszystkie realizowane zadania własne, co wpłynęło na stopień realizacji wszystkich zadań własnych (poprzez zmniejszenie kwot wydatków bieżących).

W drugim aspekcie Wnioskodawca podnosi, że od momentu wejścia w życie ustawy z 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz.U. Nr 157 poz. 1240 ze zm.) mechanizm wpłat przewidziany w ustawie o dochodach powoduje dodatkową dolegliwość dla zobowiązanych do takich wydatków gmin, a to z uwagi na wyrażony w art. 242 tej ustawy zakaz planowania i dokonywania wydatków bieżących w wysokości przekraczającej dochody bieżące. Ponieważ wpłaty do budżetu państwa z przeznaczeniem na część równoważącą subwencji ogólnej dla gmin kwalifikowane są jako wydatki bieżące (rozdział 75831), kwota tej wpłaty odpowiednio pomniejsza pulę środków z dochodów bieżących możliwych do przeznaczenia na inne wydatki bieżące (przeznaczonych bezpośrednio na potrzeby danej wspólnoty lokalnej). Jednocześnie wpłaty wynikające z art. 29 ust. 1 i 2 ustawy o dochodach (zaliczane do wydatków bieżących) mają istotny wpływ na możliwość (wysokość) wydatków majątkowych, w tym w szczególności – inwestycji realizowanych przez Gminę Kobierzyce. Konieczność pokrycia wydatków bieżących z dochodów bieżących sprawia, że dla realizacji niezbędnych inwestycji konieczne okazuje się ich kredytowanie, jednak z uwzględnieniem wynikających z procedur ostrożnościowych norm ograniczające zadłużanie się jednostek samorządu terytorialnego (art. 91, 92 oraz 243 ustawy o finansach publicznych).

Jako wymierny dowód negatywnego wpływu opłat z art. 29 ust. 1 i 2 ustawy o dochodach na realizację zadań inwestycyjnych Wnioskodawca wskazuje konieczność realizacji przez niego zadań własnych w zakresie kanalizacji, usuwania i oczyszczania ścieków komunalnych, wymagających prowadzenia inwestycji o znacznej wartości w oznaczonym czasie, co wynika z Krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych (KPOŚK) przewidzianego ustawą z 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (tekst jednolity Dz.U. z 2012 r. Nr 145). Realizacja KPOŚK wynika z postanowień Traktatu Akcesyjnego przewidującego, że przepisy prawne Unii Europejskiej w zakresie odprowadzania i oczyszczania ścieków komunalnych (dyrektywa Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotycząca oczyszczenia ścieków komunalnych, Dz.Urz WE L 135 z 30.05.1991 str. 40 z późn. zm) będą w Polsce w pełni obowiązywały od dnia 31 grudnia 2015 r., pod rygorem określonych sankcji. Stosownie do ogłoszenia krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych oraz jego dwóch aktualizacji (obwieszczenie Rady Ministrów z dnia 2 lipca 2010 M.P. Nr 58 poz 775), Gmina Kobierzyce zaliczona została do gmin wchodzących w skład Aglomeracji priorytetowych dla wypełnienia wymogów Traktatu Akcesyjnego, co implikuje zapewnienie zgodności z dyrektywą 91/271/EWG do 31 grudnia 2013 r. W tym celu Gmina podjęła już wcześniej określone zadania inwestycyjne (w ramach zadania porządkowanie gospodarki wodno-ściekowej w Gminie Kobierzyce), posiłkując się w znacznej części kredytami. W przypadku niedotrzymywania standardów odprowadzania do środowiska ścieków z aglomeracji Wnioskodawca narażony będzie na konieczność uiszczenia kar. Wobec ustalonych (w kolejnych budżetach i wieloletniej prognozie finansowej) kwot wieloletnich wydatków z tytułu takich inwestycji i konieczności ich realizacji w ustalonych terminach), przy stale rosnących kwotach wpłat do budżetu państwa z przeznaczeniem na część równoważącą subwencji ogólnej dla gmin, Wnioskodawca zmuszany jest w kolejnych latach znacznie zmniejszać swoje wydatki bieżące, tak aby mieścić się we wskaźnikach relacji wydatków bieżących do dochodów bieżących wymaganych przez ustawę o finansach publicznych. Konsekwentnie następuje znaczne ograniczenie innych wydatków inwestycyjnych, w tym w szczególności związanych z oświatą. W świetle powyższego zdaniem Wnioskodawcy wpłaty wynikające z art. 29 ust. 1 i 2 ustawy o dochodach niewątpliwie skutkują poważnym ograniczeniem możliwości realizacji zadań własnych (bieżących), ze szkodą dla lokalnej społeczności.

Zdaniem Wnioskodawcy, okoliczność ta uzasadnia zarzut naruszenia przez art. 29 ust. 1 i 2 (jak również 32 ust. 3, art. 35 i art. 7 ust. 2, jako wspólnie składających się na instytucję stałego mechanizmu wyrównawczo-korekcyjnego w postaci części równoważającej subwencji ogólnej dla gmin i odpowiednio obowiązkowych wpłat gmin o wyższym wskaźniku dochodów podatkowych na jednego mieszkańca w gminie rozwiązania) poprzez wprowadzenie rozwiązań naruszających samodzielność jednostek samorządu terytorialnego w decydowaniu o ich zasobach finansowych,

znosząc możliwość swobodnego kształtowania polityki finansowej samorządu terytorialnego oraz naruszając stymulacyjne, pobudzające samodzielność i odpowiedzialność za własne działania charakter dochodów własnych samorządów terytorialnych. Uzasadnia to zdaniem Wnioskodawcy również zarzut naruszeniem zasadę równości jednostek samorządu terytorialnego, z tym w szczególności ich prawa do uzyskiwania co najmniej dochodów określonych w Konstytucji,

W świetle powyższego, Wnioskodawca podtrzymuje swój wniosek z 5 października 2011 r. o zbadanie zgodności niektórych przepisów ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego z Konstytucją RP oraz Europejską Kartą Samorządu Lokalnego, wskazując na uzasadnienie podane w petitum niniejszego pisma oraz dodatkowe umotywowanie zawarte w treści wniosku z 5 października 2011 oraz niniejszego pisma.

Załączniki :

1. uchwała Nr XIV/149/11 Rady Gminy Kobierzyce z dnia 30 grudnia 2011 r. w sprawie uchwalenia budżetu Gminy Kobierzyce na rok 2012
2. uchwała nr XIV/145/11 Rady Gminy Kobierzyce z dnia 30 grudnia 2011 r. w sprawie zmiany Wieloletniej Prognozy Finansowej Gminy Kobierzyce na lata 2011-2022

Otrzymują:

1. Adresat x 4
2. A/a.

RADCA PRAWNY

Krzysztof Kwafniewicz